



การประเมินหลักสูตรวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทย และประวัติศาสตร์ไทย
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่*

EVALUATION OF THAI LANGUAGE, CULTURE AND HISTORY
CURRICULUM FOR LOWER SECONDARY LEVEL AT
CHIANG MAI INTERNATIONAL SCHOOL



อัจฉรา ปวงจักรทา, สมเกียรติ อินทสิงห์, ศักดา สวาทยานันท์
Atchara Puangjakta, Somkiart Intasingh, Sakda Swathanan
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University
Corresponding Author E-mail: apuangjakta2@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่ โดยใช้รูปแบบการประเมินของ Stake ใน 3 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านสิ่งที่มีอยู่ 2. ด้านกระบวนการดำเนินงาน และ 3. ด้านผลที่ได้รับ เก็บข้อมูลจากนักเรียน 88 คน ผู้ปกครอง 32 คน ครู 7 คน ผู้บริหารโรงเรียน 3 คน และผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ รวบรวมข้อมูลจาก 1. แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนและผู้ปกครอง 2. แบบวัดเจตคติของนักเรียน 3. แบบบันทึกข้อมูลเอกสาร และ 4. แบบประเมินหลักสูตร แบ่งเป็นเกณฑ์ 5 ระดับคือ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย และเหมาะสมน้อยที่สุด โดยกำหนดการผ่านเกณฑ์การประเมินที่ค่าเฉลี่ย 3.51 หรือร้อยละ 60 ขึ้นไป

ผลการวิจัยพบว่า ด้านสิ่งที่มีอยู่ ได้ผลการประเมินตามเกณฑ์ร้อยละ 60 หมายถึง ผลการประเมินในภาพรวมผ่านเกณฑ์การประเมิน ด้านกระบวนการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ย 4.13 หมายถึง กระบวนการดำเนินงานมีความเหมาะสมมาก ตามมาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการ และด้านผลที่ได้รับ แสดงให้เห็นถึงนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร้อยละ 80 ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 94.29 อยู่ในระดับดีมาก ทั้งนี้ ค่าเฉลี่ยโดยรวมของเจตคติของนักเรียน และความพึงพอใจของนักเรียนและผู้ปกครอง อยู่ในระดับปานกลาง ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

คำสำคัญ: การประเมินหลักสูตร; รูปแบบการประเมินของ Stake; ระดับมัธยมศึกษา



Abstract

Objectives of this research article were to evaluate Thai language, Culture and History Curriculum for Lower Secondary Level at Chiang Mai International School using Stake's evaluation model in three aspects: antecedent, transaction and outcomes. Data were obtained through 88 students, 32 parents, 7 instructors, 3 administrative board of school and 5 curriculum experts. The data were gathered by using 1. the satisfaction form of the student and parents 2. the student attitude form 3. the data collection form and 4. The evaluative curriculum form were divided into five rating scales, namely the most appropriate (4.51-5.00), more appropriate (3.51-4.50), fairly appropriate (2.51-3.50), poor appropriate (1.51-2.50), very poor appropriate (1.00-1.50). Which accepting the criteria observation score of the assessment at an average of 3.51 or 60 percent (%).

The results revealed that: the stage of antecedents obtained the criteria at a percentage of 60(%) which meant that overall evaluation met the criteria. The stage of transaction, in the category, it got more appropriate level of the Mean (4.13) which meant that the process of implementing had been more appropriate with the standards of the leaning process in the Minister of Education, and at the stage of outcomes showed that students who got academic achievement of the scores above 80 percent in the stage of percentages at 94.29 which interpreted in accordance with the excellent level. Anyway, both student's attitude, got moderate. And the satisfaction of the students and parents, it got moderate level which meant that their satisfaction had failed to meet the criteria.

Keywords: Curriculum Evaluation; Stake's Evaluation Model; Secondary School

บทนำ

ในสังคมโลกปัจจุบันได้มีการจัดการศึกษาที่หลากหลายทั้งโรงเรียนในระบบ โรงเรียนนอกระบบ รวมถึงโรงเรียนนานาชาติ ผู้คนให้ความสนใจในการเรียนทางด้านภาษาเพิ่มมากขึ้น โรงเรียนนานาชาติจึงมีการขยายตัวเป็นอย่างมาก ประเทศไทยมีโรงเรียนนานาชาติเติบโตสูงสุดในอาเซียน ปัจจุบันมีทั้งหมด 227 แห่ง ซึ่งอัตราการเจริญเติบโตของตลาดโรงเรียนนานาชาติระหว่างเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2554-2564 พบว่าโรงเรียนมีจำนวนเพิ่มขึ้นร้อยละ 62 นักเรียนมีจำนวนเพิ่มขึ้นร้อยละ 60 และครูและบุคลากรมีจำนวนเพิ่มขึ้นร้อยละ 68 โดยสัดส่วนโรงเรียนนานาชาติทั่วโลกอยู่ที่เอเชียมากที่สุดคือร้อยละ 57 (แนวหน้า, 2565)



โรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่ได้ให้ความสำคัญกับการจัดทำหลักสูตรวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทย และประวัติศาสตร์ไทย ให้มีความเหมาะสมกับนักเรียนที่มีความหลากหลายทางด้านเชื้อชาติ ภาษา และวัฒนธรรม จึงได้เริ่มใช้หลักสูตรสถานศึกษาในหลักสูตรวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทย และประวัติศาสตร์ไทย ตั้งแต่ปีการศึกษา 2561 จนถึงปัจจุบัน ซึ่งตลอดระยะเวลาที่มีการใช้หลักสูตรมานั้น ยังไม่เคยมีการประเมินหลักสูตรอย่างเป็นระบบ ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนจึงมีความสนใจที่จะประเมินหลักสูตรดังกล่าว เนื่องจากหลักสูตรเป็นความรู้และประสบการณ์ที่นักเรียนจะได้รับผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง โดยมีหลักสูตรเป็นตัวกำหนดทิศทางของประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการศึกษา (Talla, 2012; Gordon et al., 2019) นอกจากนี้ สิทธิพล อาจอินทร์ (2563) และพิชิต ฤทธิ์จรรยา (2565) ยังได้กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรช่วยบ่งบอกให้ทราบว่า หลักสูตรมีประสิทธิภาพเพียงใด มีข้อดี ข้อบกพร่องอย่างไร สอดคล้องกับจุดประสงค์หรือไม่

จากการศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร พบรูปแบบการประเมินที่น่าสนใจรูปแบบหนึ่ง คือ รูปแบบการประเมินของ Stake ที่มีการกำหนดองค์ประกอบการประเมินใน 3 ด้าน คือ ด้านสิ่งที่มีอยู่ (Antecedents) ด้านกระบวนการดำเนินงาน (Transactions) และด้านผลที่ได้รับ (Outcomes) (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2561; สมเกียรติ อินทสิงห์, 2563; พิชิต ฤทธิ์จรรยา, 2565) โดยรูปแบบการประเมินของ Stake ช่วยให้ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ในเชิงระบบตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และสนับสนุนให้ผู้บริหารตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตรได้อย่างเหมาะสม เพราะ Stake มีความเชื่อว่าผลสำเร็จของหลักสูตรไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่านักเรียนจะสามารถบรรลุถึงจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่เท่านั้น แต่ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลาย ๆ อย่าง ดังงานวิจัยของสมเกียรติ อินทสิงห์ และคณะ (2560) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรการสอนและเทคโนโลยีการเรียนรู้ แขนงวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยใช้รูปแบบการประเมินของ Stake แล้ว พบว่าด้านสิ่งที่มีอยู่ ด้านกระบวนการดำเนินงาน และด้านผลที่ได้รับ มีความเหมาะสมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาหลักสูตรต่อไป

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของการวิจัยเพื่อประเมินผลหลักสูตรของสถานศึกษา และองค์ความรู้จากการวิจัยที่ได้รับจะนำไปปรับปรุง พัฒนา การจัดการศึกษาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครองต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อประเมินหลักสูตรวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทย และประวัติศาสตร์ไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบของการวิจัย

เป็นการวิจัยประเมินผลเพื่อประเมินหลักสูตรวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทย และ ประวัติศาสตร์ไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่ โดยใช้รูปแบบ การประเมินของ Stake ใน 3 ด้าน ประกอบด้วย 1. ด้านสิ่งที่มีอยู่ 2. ด้านกระบวนการดำเนินงาน และ 3. ด้านผลที่ได้รับ

2. ประชากรกลุ่มเป้าหมาย

- 2.1 ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 5 คน
- 2.2 ผู้บริหารโรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่ จำนวน 3 คน
- 2.3 ครูผู้สอน จำนวน 7 คน
- 2.4 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 88 คน
- 2.5 ผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 32 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 3.1 แบบประเมินหลักสูตร แบ่งเป็น 4 ฉบับ ดังนี้
 - 3.1.1 แบบประเมินหลักสูตรสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ
 - 3.1.2 แบบประเมินหลักสูตรสำหรับผู้บริหารโรงเรียน
 - 3.1.3 แบบประเมินหลักสูตรสำหรับครูผู้สอน
 - 3.1.4 แบบประเมินหลักสูตรสำหรับนักเรียน
- 3.2 แบบวัดเจตคติ 1 ฉบับ คือ แบบวัดเจตคติสำหรับนักเรียน
- 3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจ แบ่งเป็น 2 ฉบับ ดังนี้
 - 3.3.1 แบบสอบถามความพึงพอใจสำหรับนักเรียน
 - 3.3.2 แบบสอบถามความพึงพอใจสำหรับผู้ปกครอง
- 3.4 แบบบันทึกข้อมูลเอกสาร 2 ฉบับ ได้แก่
 - 3.4.1 แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 3.4.2 แบบบันทึกคุณลักษณะและคุณสมบัติของครูผู้สอน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 4.1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลตามประเด็น การประเมินหลักสูตร
- 4.2 ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของข้อมูล
- 4.3 สรุปข้อมูลเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และการวิเคราะห์เนื้อหา ดังตารางที่ 1



ตารางที่ 1 ตารางสรุปแหล่งข้อมูลและประเด็นในการประเมินหลักสูตร

แหล่งข้อมูล	ประเด็นการประเมินหลักสูตร									
	ด้านสิ่งที่มีอยู่ (Antecedents)			ด้านกระบวนการดำเนินงาน (Transactions)				ด้านผลที่ได้รับ (Outcomes)		
	องค์ประกอบ ของหลักสูตร	ครูผู้สอน	นักเรียน	สื่อ อุปกรณ์ แหล่ง เรียนรู้	การ บริหาร หลักสูตร	กิจกรรม การเรียนรู้ การสอน	การวัดและ ประเมินผล	ผล สำคัญ ทางการ เรียน	เจต คติ	ความ พึง พอใจ
1. ผู้ทรงคุณวุฒิ	✓			✓	✓	✓	✓			
2. ผู้บริหาร โรงเรียน	✓			✓	✓	✓	✓			
3. ครูผู้สอน	✓		✓	✓	✓	✓	✓			
4. นักเรียน		✓		✓		✓	✓		✓	✓
5. ผู้ปกครอง										✓
6. ระบบ สารสนเทศ		✓						✓		

5. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวม ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์เนื้อหา การบรรยายพรรณนาแล้วแปลผล และเปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมินที่กำหนด โดยผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาเกณฑ์การประเมินมาจากบุญชม ศรีสะอาด (2556) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

เกณฑ์การแปลความหมาย กรณีที่ข้อมูลได้จากมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ	4.51 – 5.00	หมายถึง	มีความเหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ	3.51 – 4.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ	2.51 – 3.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ	1.51 – 2.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ	1.00 – 1.50	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

กรณีที่ข้อมูลมีการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมาย ดังนี้

ร้อยละ 80 ขึ้นไป	หมายถึง	มีความเหมาะสมมากที่สุด
ร้อยละ 60-79	หมายถึง	มีความเหมาะสมมาก
ร้อยละ 40-59	หมายถึง	มีความเหมาะสมปานกลาง
ร้อยละ 20-39	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อย
น้อยกว่าร้อยละ 20	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

เกณฑ์การตัดสินผลการประเมินสำหรับเกณฑ์ในการตัดสินผลการประเมิน ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การประเมินว่า ผ่านเกณฑ์หรือไม่ผ่านเกณฑ์ โดยกำหนดการผ่านเกณฑ์การประเมินที่ค่าเฉลี่ย 3.51 หรือร้อยละ 60 ขึ้นไป



ผลการวิจัย

1. การประเมินหลักสูตรฯ ด้านสิ่งที่มีอยู่ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และนักเรียน ที่มีต่อด้านสิ่งที่มีอยู่ของหลักสูตร

รายการ	ระดับความคิดเห็น		การแปลผล
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
ด้านสิ่งที่มีอยู่			
1. องค์ประกอบของหลักสูตร	4.51	0.51	มากที่สุด
2. ครูผู้สอน	4.13	0.90	มาก
3. นักเรียน		สอดคล้องร้อยละ 60*	มาก
4. สื่อและอุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้	3.88	1.06	มาก
รวม	4.17	0.82	มาก

* เก็บข้อมูลจากระบบสารสนเทศ

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าด้านสิ่งที่มีอยู่ของหลักสูตรฯ มีค่าเฉลี่ยโดยรวม 4.17 อยู่ในระดับมาก ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

2. การประเมินหลักสูตรฯ ด้านกระบวนการดำเนินงาน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนและนักเรียนที่มีต่อด้านกระบวนการดำเนินงานของหลักสูตร

รายการ	ระดับความคิดเห็น		การแปลผล
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
ด้านกระบวนการดำเนินงาน			
1. การบริหารหลักสูตร	4.61	0.65	มากที่สุด
2. กิจกรรมการเรียนการสอน	3.88	1.00	มาก
3. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	3.90	1.01	มาก
รวม	4.13	0.89	มาก

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าด้านกระบวนการดำเนินงานของหลักสูตรฯ มีค่าเฉลี่ยโดยรวม 4.13 อยู่ในระดับมาก ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

3. การประเมินหลักสูตรฯ ด้านผลที่ได้รับ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของนักเรียนและ ผู้ปกครอง ที่มีต่อด้านผลที่ได้รับของหลักสูตร

รายการ	ระดับความคิดเห็น		การแปลผล
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
ด้านผลที่ได้รับ			
1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	นักเรียนที่ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป ร้อยละ 94.29*		มากที่สุด
1.2 เจตคติของนักเรียน	2.88	1.23	ปานกลาง
1.3 ความพึงพอใจของ			
นักเรียนและ ผู้ปกครอง	3.64	0.98	มาก
1.3.1 ความพึงพอใจ			
ของนักเรียน			



ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครอง ที่มีต่อด้านผลที่ได้รับของหลักสูตร (ต่อ)

รายการ	ระดับความคิดเห็น		การแปลผล
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
1.3.2 ความพึงพอใจของผู้ปกครอง	3.38	1.01	ปานกลาง
รวม	3.33	1.07	ปานกลาง

* เก็บข้อมูลจากระบบสารสนเทศ

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าด้านผลที่ได้รับของหลักสูตรฯ มีค่าเฉลี่ยโดยรวม 3.33 อยู่ในระดับปานกลาง ถือว่าไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

อภิปรายผลการวิจัย

การประเมินหลักสูตรวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทย และประวัติศาสตร์ไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่

1. ด้านสิ่งที่มีอยู่

1.1 องค์ประกอบของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ย 4.51 ผ่านตามเกณฑ์การประเมิน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก โรงเรียนได้มีการกำหนดองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตรฯ ไว้อย่างชัดเจนทั้งในด้านวิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ โครงสร้างหลักสูตร มาตรฐานและตัวชี้วัดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับนิรมล ศตวุฒิ (2560); สมเกียรติ อินทสิงห์ (2563) และพิชิต ฤทธิ์จรูญ (2565) ที่ได้สรุปองค์ประกอบของหลักสูตรว่า การจัดทำหลักสูตรไม่ว่าจะเป็นหลักสูตรระดับใดก็ตาม จะต้องกำหนดรายละเอียดของหลักสูตรตามองค์ประกอบของหลักสูตร และงานวิจัยของ Elen (2019) ที่พบว่า การจัดการศึกษาจะประสบความสำเร็จได้นั้น โรงเรียนจะต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจนในการดำเนินงานตามภารกิจต่าง ๆ ทั้งทางด้านวิสัยทัศน์ ภารกิจและวัตถุประสงค์

1.2 คุณวุฒิและประสบการณ์ของครูผู้สอน มีค่าเฉลี่ย 4.13 ผ่านเกณฑ์การประเมิน อาจเนื่องมาจากโรงเรียนได้กำหนดคุณวุฒิของครูผู้สอนไว้อย่างชัดเจนและมีการส่งเสริมและสนับสนุนครูให้มีการพัฒนาตนเองทางด้านวิชาชีพอยู่เสมอ เพื่อให้ครูเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญและศักยภาพในการจัดการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับบุญเลี้ยง ทุมทอง (2553) และพิชิต ฤทธิ์จรูญ (2565) ที่ได้กล่าวว่า หลักสูตรจะได้ผลหรือไม่ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการสอนของครู เพราะครูเป็นผู้นำหลักสูตรไปสู่การจัดการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนให้มีคุณลักษณะตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ และงานวิจัยของ Jarisah (2018) ที่พบว่า โครงการการศึกษาจะประสบความสำเร็จได้ควรได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารและครู

1.3 คุณลักษณะและความพร้อมของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 60 ผ่านเกณฑ์การประเมิน อาจเนื่องมาจาก โรงเรียนได้มุ่งเน้นให้นักเรียนมีความกล้าหาญในการเรียนรู้จักปรับประยุกต์ใช้ความรู้ในศาสตร์ด้านต่าง ๆ เป็นนักเรียนที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและวัฒนธรรมที่หลากหลาย (โรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่, 2561)

1.4 สื่อและอุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 3.88 ผ่านเกณฑ์การประเมิน อาจเนื่องมาจาก โรงเรียนมีการส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่มีความทันสมัย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับสมเกียรติ อินทสิงห์ (2563) และพิชิต ฤทธิ์จัญญ (2565) ที่ได้กล่าวว่า วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ ภาพวีดิทัศน์ และสื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ เป็นตัวช่วยส่งเสริมคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยความเข้าใจเร็วขึ้น

2. ด้านกระบวนการดำเนินงาน (Transactions)

2.1 ด้านการบริหารหลักสูตร มีค่าเฉลี่ย 4.61 ผ่านเกณฑ์การประเมิน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากโรงเรียนได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำและพัฒนาหลักสูตร มีการให้การสนับสนุนครูให้พัฒนาตนเองอยู่เสมอ มีการจัดอบรมทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนทำให้ภาพรวมของการบริหารหลักสูตรผ่านเกณฑ์การประเมิน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมเกียรติ อินทสิงห์ และคณะ (2560) ที่พบว่า การบริหารหลักสูตรมีความเหมาะสม ผ่านเกณฑ์การประเมิน

2.2 กิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 3.88 ผ่านเกณฑ์การประเมิน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ โรงเรียนได้มุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ เน้นให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์และลงมือปฏิบัติจริง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับสมเกียรติ อินทสิงห์ (2563) ที่ได้ระบุว่า กิจกรรมการเรียนการสอนในปัจจุบันได้เน้นการกิจกรรมการเรียนการสอน ในเชิงรุก (Active Learning Management) ที่มุ่งให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างตื่นตัว มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างชัดเจน ได้ฝึกการคิดขั้นสูง ใช้กระบวนการสืบค้นความรู้ ทำงานเดี่ยวและงานกลุ่มร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียนอย่างมีความหมาย และเตรียมพร้อมสำหรับการเป็นพลเมืองโลก

2.3 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 3.90 ผ่านเกณฑ์การประเมิน อาจเนื่องมาจาก มีการกำหนดวิธีการและเกณฑ์ ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัดและเนื้อหาสาระ วัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลงานของตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสมเกียรติ อินทสิงห์ (2563) และพิชิต ฤทธิ์จัญญ (2565) ที่ได้กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ นั้น เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนว่ามีคุณลักษณะตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหรือไม่เพียงใด นำไปสู่การแก้ไข พัฒนา และส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน นำมาสู่การตัดสินผลการเรียนรู้ เพื่อเป็นการตรวจสอบว่านักเรียนบรรลุจุดหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้หรือไม่

3. ด้านผลที่ได้รับ (Outcomes)

3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนที่ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป ร้อยละ 94.29 ผ่านเกณฑ์การประเมิน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากโรงเรียนมุ่งพัฒนานักเรียนให้



เป็นผู้มีทักษะครบทั้ง 4 ด้าน (ฟัง พูด อ่าน เขียน) และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนด คำนึงถึงความสามารถที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมเกียรติ อินทสิงห์ และคณะ (2560) และ Dewantara (2017) ที่พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ มีผลการเรียนอยู่ในระดับดีขึ้นไป ผ่านเกณฑ์การประเมิน

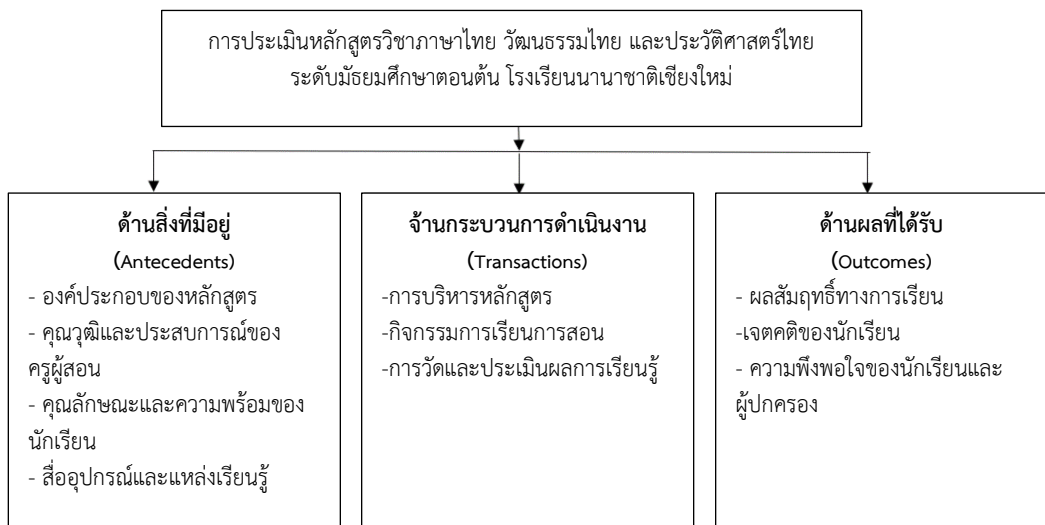
3.2 เจตคติของนักเรียน มีค่าเฉลี่ย 2.88 ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินที่วางไว้ ดังนั้น จึงควรมุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดความสามารถในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย ซึ่งสอดคล้องกับหลักการและวัตถุประสงค์ของกลุ่มงานโรงเรียนนโยบายพิเศษ (2558) และโรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่ (2561) ที่ได้ระบุว่า หลักสูตรวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทย และประวัติศาสตร์ไทยในโรงเรียนนานาชาติ เป็นหลักสูตรการศึกษาที่ส่งเสริมให้เยาวชนมีเจตคติที่ดีเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ประวัติศาสตร์ไทย และสถาบันพระมหากษัตริย์ไทย

3.3 ความพึงพอใจของนักเรียนและผู้ปกครอง โดยภาพรวมของนักเรียน มีความพึงพอใจต่อหลักสูตรผ่านเกณฑ์การประเมินที่วางไว้ อาจเนื่องมาจากหลักสูตรฯ มีการจัดลำดับเนื้อหาที่เหมาะสม สื่อและอุปกรณ์ มีจำนวนเพียงพอ และมีความเหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Muhammad & Hishan (2019) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ การประเมินโครงการความร่วมมือในกองอำนวยการบริหารการศึกษา โดยการประยุกต์ใช้แบบจำลองการประเมิน Kirkpatrick และแบบประเมินของ Stake ที่แสดงให้เห็นถึงความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการต่อการดำเนินโครงการ โดยรวมอยู่ในระดับดีผ่านเกณฑ์การประเมิน ส่วนภาพรวมของผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรฯ ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินที่วางไว้ โดยจะเห็นได้จากผลการประเมินที่พบว่า ผู้ปกครองมีความเห็นว่านักเรียนมีทักษะทางด้านการอ่านและการเขียนไม่ตรงตามระดับชั้นและยังขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาไทย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Bayuk (2019) ที่พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ในโรงเรียนไม่สามารถผ่านเกณฑ์มาตรฐานของโรงเรียน ดังนั้น โรงเรียนควรจัดให้มีการส่งเสริมและพัฒนาในด้านนี้ เพื่อให้ผู้ปกครองเกิดความพึงพอใจต่อหลักสูตรเพิ่มขึ้น เนื่องจาก ผู้ปกครองเป็นผู้ที่มีส่วนในการช่วยขับเคลื่อนให้การจัดการเรียนการสอนไปสู่ความสำเร็จ ดังเช่นที่สมบัติ พิมพ์จันทร์ (2561) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจของผู้ปกครองมีความสำคัญต่อการบริหารงานของโรงเรียน การจะจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพสำหรับนักเรียนนั้นย่อมเกิดจากการประสานงานร่วมกันระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองนักเรียน ในการจัดการศึกษาเป็นสำคัญ

องค์ความรู้จากการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการประเมินของ Stake ใน 3 ด้าน มาใช้ในการประเมินหลักสูตร เพื่อให้ทราบจุดเด่น จุดด้อย สิ่งที่ต้องพัฒนาและปรับปรุงในหลักสูตร โดยพบว่า 1. ด้านสิ่งที่มีอยู่ในประเด็นที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตร ครูผู้สอน นักเรียน สื่อ/อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้

โดยภาพรวมผ่านเกณฑ์การประเมิน 2. ด้านกระบวนการดำเนินงาน ในประเด็นที่เกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยภาพรวมผ่านเกณฑ์การประเมิน และ 3. ด้านผลที่ได้รับ ในประเด็นที่เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติของนักเรียน และความพึงพอใจของนักเรียนและผู้ปกครอง โดยภาพรวมพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียน ผ่านเกณฑ์การประเมิน ส่วนเจตคติของนักเรียนและความพึงพอใจของผู้ปกครอง ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน สามารถสรุปเป็นภาพ ได้ดังนี้



ภาพที่ 1 องค์ความรู้จากการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รวมถึงการวัดประเมินผล เพื่อส่งเสริมเจตคติที่ดีของนักเรียน
2. ควรจัดให้มีการประชุมผู้ปกครองเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทย เพื่อให้ผู้ปกครองเกิดความเข้าใจในหลักสูตร และเกิดความพึงพอใจต่อหลักสูตรเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. โรงเรียนควรจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียนเพิ่มเติม เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ



2. ควรมีการฝึกอบรมครูให้มีความชำนาญในด้านการจัดการเรียนการสอนที่มีความหลากหลาย ทันยุคสมัย สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความน่าสนใจเพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการเพิ่มเครื่องมือในการเก็บข้อมูลในเชิงคุณภาพเพิ่มมากขึ้น เช่น แบบสังเกตชั้นเรียน แบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร ผู้ปกครอง และนักเรียน เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกสำหรับการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทย และประวัติศาสตร์ไทย

2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพในสถานศึกษาโรงเรียนนานาชาติ

เอกสารอ้างอิง

กลุ่มงานโรงเรียนนโยบายพิเศษ. (2558). *หลักสูตรวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทย และประวัติศาสตร์ไทย สำหรับโรงเรียนในระบบ ประเภทนานาชาติ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการกระทรวงศึกษาธิการ.

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2561). *การพัฒนาหลักสูตร : ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: วีพริ้นท์.

นิรมล ศตวุฒิ. (2560). *การพัฒนาหลักสูตร* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

แนวหน้า. (2565). *ส่องธุรกิจโรงเรียนนานาชาติ โอกาส-อุปสรรคในลำปาง*. สืบค้น 20 มีนาคม 2566, จาก <https://www.naewna.com/local/694517>

บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2553). *การพัฒนาหลักสูตร (Curriculum Development)*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิชิต ฤทธิ์จรรยา. (2565). *เทคนิคการประเมินหลักสูตร*. นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์.

โรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่. (2561). *หลักสูตรสถานศึกษาและแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทย และประวัติศาสตร์ไทย*. เชียงใหม่: โรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่.

สมเกียรติ อินทสิงห์. (2563). *การบริหารหลักสูตรสถานศึกษา*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สมเกียรติ อินทสิงห์ และคณะ. (2560). *การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรการสอนและเทคโนโลยีการเรียนรู้ แขนงวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยแม่โจ้.



- สมบัติ พิมพ์จันทร์. (2561). ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษา โรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ (รายงานการวิจัย). บุรีรัมย์: ฝ่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาและบุคลากร โรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์.
- สิทธิพล อาจอินทร์. (2563). การประเมินหลักสูตร : ทฤษฎีและปฏิบัติ. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Bayuk, N. K. (2019). An Evaluation of Mathematics Learning Program at Primary Education Using Countenance Stake Evaluation Model. *Jurnal Penelitian dan Evaluasi Pendidikan*, 23 (2), 156-169.
- Dewantara, I. P. M. (2017). Stake Evaluation Model (Countenance Model) in Learning Process Bahasa Indonesia at Ganesha University of Educational. *International Journal of Language and Literature*, 1(1), 19-29.
- Elen, J. P. (2019). Evaluation of Outcomes-Based Private Junior High School English Curricula. *International Journal of Curriculum and Instruction*, 1(1), 43-64.
- Gordon, W. F. et al. (2019). *Developing the Curriculum* (9th ed.). New York: Pearson Education.
- Jarisah, G. T. (2018). The Evaluation of Post PT3 Program Using Stake's Countenance Model. *Malaysian Journal of Social and Humanities*, 3(4), 109-118.
- Muhammad, I. Q. & Hishan, S. S. (2019). Evaluation of Principal Partnership Programs in Directorate of Education Management - The Application of Kirkpartick and Countenance Stake Evaluation Model. *Universal Journal of Education Research*, 7 (9B), 71-77.
- Talla, M. (2012). *Curriculum Development: Perspectives, Principle and Issues*. India: Pearson Education in South Asia.

